

рова, говорить і говорить де 2 доляри, як то щоби 2 доляри бракувало. А Ганя зітхнула з розпуки і злости і каже: Мій Боже, чого та стара малпа від мене хоче? Як докторова то почула, дістала спазмів, прибіг муж, т. є доктор, паню вилічив, а Ганю бідачку відправили. Але Ганя сама не хотіла на хвилю довше лишити ся, вона має свою амбіцію, вона дуже гонорна, бо вона дуже з старинної родини, мати бо має вже 96 літ, колись керичами їздила, а тепер урядує під катедрою, а отець (вона даєть ся і як би її питав ся) отець чим був? Отців мала дуже порядних, тому вона дуже інтелігентна, має шляхоцьку кров і як адукована, і як на ровері їздить, як пані добродзійка купить її ровер то вона буде їздила до міста на купно і все буде два рази скорше. Но тепер пані добродзійка дасть Гані завдаток а мені також пару долярів і все буде в порядку. (Наслухує). Що? Пані такої служниці не потребує? А на що-ж я собі тут губу здираю на дармо? Видиш її, яка гох дама, могла відразу сказати, що хоче ангела не служниці. Ганю не цілуй в руку, ходи, найду тобі лучшу службу і так з такою (сплюнув) не булабись щаслива. (Виходить).

